

Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Anden Afdeling)

7. april 2016*

»Appel — dumping — forordning (EF) nr. 384/96 — artikel 3, stk. 5, 7 og 9 — artikel 6, stk. 1 — forordning (EF) nr. 926/2009 — import af visse sømløse rør af jern eller stål med oprindelse i Kina — endelig antidumpingtold — konstatering af, at der foreligger en trussel om skade — hensyntagen til oplysninger efter undersøgelsesperioden«

I de forenede sager C-186/14 P og C-193/14 P,

angående to appeller i henhold til artikel 56 i statuten for Den Europæiske Unions Domstol, iværksat henholdsvis den 14. april 2014 (C-186/14 P) og den 15. april 2014 (C-193/14 P),

ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a.s., Ostrava-Kunčice (Den Tjekkiske Republik),

ArcelorMittal Tubular Products Roman SA, Roman, (Rumænien)

Benteler Deutschland GmbH, tidligere Benteler Stahl/Rohr GmbH, Paderborn (Tyskland),

Ovako Tube & Ring AB, Hofors (Sverige),

Rohrwerk Maxhütte GmbH, Sulzbach-Rosenberg (Tyskland),

Dalmine SpA, Dalmine (Italien),

Silcotub SA, Zalău (Rumænien),

TMK-Artrom SA, Slatina (Rumænien),

Tubos Reunidos SA, Amurrio (Spanien),

Vallourec Oil and Gas France SAS, tidligere Vallourec Mannesmann Oil & Gas France SAS, Aulnoye-Aymeries (Frankrig),

Vallourec Tubes France SAS, tidligere V & M France SAS, Boulogne-Billancourt (Frankrig),

Vallourec Deutschland GmbH, tidligere V & M Deutschland GmbH, Düsseldorf (Tyskland),

Voestalpine Tubulars GmbH & Co. KG, Kindberg (Østrig),

Železiarne Podbrezová a.s., Podbrezová (Slovakiet),

* Processprog: engelsk.

ved Rechtsanwalt G. Berrisch og solicitor B. Byrne,

appellanter,

de øvrige parter i appelsagen:

Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd, Huang Shi (Kina), ved Rechtsanwältin N. Niejahr, avocats Q. Azau og H. Wiame og barrister F. Carlin,

sagsøger i første instans,

Rådet for Den Europæiske Union ved J.-P. Hix, som befuldmægtiget, bistået af solicitor B. O'Connor og avocat S. Gubel,

sagsøgt i første instans,

Europa-Kommissionen ved J.-F. Brakeland og M. França, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg,

intervenient i første instans (C-186/14 P),

og

Rådet for Den Europæiske Union ved J.-P. Hix, som befuldmægtiget, bistået af solicitor B. O'Connor og avocat S. Gubel,

appellant,

støttet af:

Den Italienske Republik ved G. Palmieri, som befuldmægtiget, bistået af avvocato dello Stato A. Collabolletta,

de øvrige parter i appelsagen:

Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd, Huang Shi, ved barrister F. Carlin, solicitor M. Healy, Rechtsanwältin N. Niejahr og avocats Q. Azau og H. Wiame,

sagsøger i første instans,

Europa-Kommissionen ved J.-F. Brakeland og M. França, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg,

ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a.s., Ostrava-Kunčice,

ArcelorMittal Tubular Products Roman SA, Roman,

Benteler Deutschland GmbH, tidligere Benteler Stahl/Rohr GmbH, Paderborn,

Ovako Tube & Ring AB, Hofors,

Rohrwerk Maxhütte GmbH, Sulzbach-Rosenberg,

Dalmine SpA, Dalmine,

Silcotub SA, Zalău,

TMK-Artrom SA, Slatina,

Tubos Reunidos SA, Amurrio,

Vallourec Oil and Gas France SAS, tidligere Vallourec Mannesmann Oil & Gas France SAS, Aulnoye-Aymeries,

Vallourec Tubes France SAS, tidligere V & M France SAS, Boulogne-Billancourt,

Vallourec Deutschland GmbH, tidligere V & M Deutschland GmbH, Düsseldorf,

Voestalpine Tubulars GmbH & Co. KG, Kindberg,

Železiarne Podbrezová a.s., Podbrezová,

ved Rechtsanwalt G. Berrisch og solicitor B. Byrne,

intervenienter i første instans (C-193/14 P),

har

DOMSTOLEN (Anden Afdeling)

sammensat af formanden for Første Afdeling, R. Silva de Lapuerta, som fungerende formand for Anden Afdeling, og dommerne J.L. da Cruz Vilaça (refererende dommer), A. Arabadjiev, C. Lycourgos og J.-C. Bonichot,

generaladvokat: P. Mengozzi

justitssekretær: fuldmægtig C. Strömholm,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 10. juni 2015,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse den 19. november 2015,

afsagt følgende

Dom

- 1 Med deres respektive appeller har ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a.s., ArcelorMittal Tubular Products Roman SA, Benteler Deutschland GmbH, tidligere Benteler Stahl/Rohr GmbH, Ovako Tube & Ring AB, Rohrwerk Maxhütte GmbH, Dalmine SpA, Silcotub SA, TMK-Artrom SA, Tubos Reunidos SA, Vallourec Oil and Gas France SAS, tidligere Vallourec Mannesmann Oil & Gas France SAS, Vallourec Tubes France SAS, tidligere V & M France SAS, Vallourec Deutschland GmbH, tidligere V & M Deutschland GmbH, Voestalpine Tubulars GmbH & Co. KG og Železiarne Podbrezová a.s. (herefter samlet »ArcelorMittal m.fl.«) og Rådet for Den Europæiske Union nedlagt påstand om ophævelse af dom afsagt af Den Europæiske Unions Ret den 29. januar 2014, Hubei Xinyegang Steel mod Rådet (T-528/09, EU:T:2014:35, herefter »den appellerede dom«), hvorved Retten tog den af Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd (herefter »Hubei«) nedlagte påstand om annullation af Rådets

forordning (EF) nr. 926/2009 af 24. september 2009 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse sømløse rør af jern eller stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT L 262, s. 19, herefter »den omtvistede forordning«) til følge.

Retsforskrifter

2 Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EFT 1996, L 56, s. 1), blev erstattet og kodificeret ved Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 af 30. november 2009 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EUT L 343, s. 51, berigtiget i EUT 2010, L 7, s. 22). Henset til datoen for vedtagelsen af den omtvistede forordning skal appellen undersøges på grundlag af forordning nr. 384/96, som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 2117/2005 af 21. december 2005 (EUT L 340, s. 17, herefter »grundforordningen«).

3 Grundforordningen foreskrev i artikel 3, stk. 1, 5, 7 og 9:

»1. I denne forordning forstås ved »skade«, når ikke andet er bestemt, væsentlig skade for en erhvervsgren i Fællesskabet, trussel om væsentlig skade for en erhvervsgren i Fællesskabet eller væsentlig forsinkelse i forbindelse med oprettelsen af en sådan erhvervsgren; »skade« fortolkes i overensstemmelse med denne artikel.

[...]

5. Undersøgelsen af virkningerne af dumpingimporten for den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet skal omfatte en vurdering af alle relevante økonomiske faktorer og forhold, der har indflydelse på denne erhvervsgrens situation, herunder følgende: at en erhvervsgren er inde i en periode, hvor den søger at overvinde virkningerne af tidligere dumping eller subsidier; størrelsen af den aktuelle dumpingmargen; den faktiske og mulige nedgang i salg, fortjeneste, produktion, markedsandel, produktivitet, forrentning af investeret kapital, kapacitetsudnyttelse; faktorer, der påvirker priserne i Fællesskabet; faktisk og mulig negativ indvirkning på likviditet, lagerbeholdninger, beskæftigelse, lønninger, vækst og mulighederne for at tilvejebringe kapital eller foretage investeringer. Denne liste er ikke udtømmende, og hverken en eller flere af disse faktorer er nødvendigvis udslagsgivende for afgørelsen.

[...]

7. Der foretages også en undersøgelse af andre kendte faktorer end dumpingimporten, som samtidig skader den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet, for at sikre, at skade, der forvoldes af sådanne andre faktorer, ikke tilskrives dumpingimporten i henhold til stk. 6. Faktorer, der kan tages hensyn til i den forbindelse, indbefatter bl.a. mængde og priser for så vidt angår importvarer, som ikke sælges til dumpingpriser, nedgang i efterspørgslen eller ændringer i forbrugsmønstret, restriktiv handelspraksis og konkurrence mellem producenter i tredjelande og producenter i Fællesskabet, den teknologiske udvikling samt EF-erhvervsgrenens eksportresultater og produktivitet.

[...]

9. En konstatering af, om der foreligger en trussel om væsentlig skade, skal baseres på kendsgerninger, og ikke blot på påstande, formodninger eller fjerne muligheder. Den ændring i omstændighederne, der vil kunne skabe en situation, hvor den pågældende dumping vil forvolde skade, skal klart kunne forudses og være umiddelbart forestående.

For at afgøre, om der foreligger trussel om væsentlig skade, bør der bl.a. tages hensyn til følgende faktorer:

- a) en betydelig forøgelse af stigningstakten i dumpingimporten til markedet i Fællesskabet, som indebærer sandsynlighed for en væsentlig stigning i indførslen
- b) en tilstrækkelig ledig kapacitet hos eksportøren eller en umiddelbart forestående betydelig forøgelse heraf, som indebærer sandsynlighed for en betydelig forøgelse af dumpingeksporten til Fællesskabet, idet der tages hensyn til andre eksportmarkeders evne til at absorbere eventuel yderligere udførsel
- c) om de pågældende varer indføres til priser, som har til følge, at priserne i væsentlig grad trykkes, eller prisforhøjelser, som ellers ville have fundet sted, hindres, samt at det må påregnes, at efterspørgslen efter indførte varer vil blive øget

og

- d) lagerbeholdningerne af den vare, der er omfattet af undersøgelsen.

Ingen af ovennævnte faktorer er nødvendigvis udslagsgivende for afgørelsen, men en undersøgelse af samtlige faktorer skal føre til den konklusion, at der er overhængende risiko for yderligere dumpingeksport, og at der vil blive forvoldt væsentlig skade, hvis der ikke træffes beskyttelsesforanstaltninger.«

- 4 Grundforordningens artikel 6, stk. 1, havde følgende ordlyd:

»Efter indledningen af proceduren indleder Kommissionen i samarbejde med medlemsstaterne en undersøgelse på fællesskabsplan. En sådan undersøgelse omfatter både dumping og den deraf følgende skade, og disse spørgsmål undersøges samtidig. For at sikre, at undersøgelsesresultaterne er repræsentative, vælges der en undersøgelsesperiode, som for så vidt angår dumping normalt skal omfatte en periode på mindst seks måneder umiddelbart forud for indledningen af proceduren. Oplysninger, der vedrører en periode, der ligger senere end undersøgelsesperioden, tages normalt ikke i betragtning.«

Tvistens baggrund

- 5 Den 9. juli 2008 offentliggjorde Kommissionen efter en klage indgivet af Defence Committee of the Seamless Steel Tubes Industry of the European Union en meddelelse om indledning af en antidumpingprocedure vedrørende importen af visse sømløse rør af jern eller stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT C 174, s. 7).
- 6 I overensstemmelse med grundforordningens artikel 17 besluttede Kommissionen sig for at begrænse sin undersøgelse til en stikprøve. Med henblik herpå udvalgte den fire kinesiske eksporterende producenter, som repræsenterede 70% af den samlede eksportmængde til Unionen. En af disse eksporterende producenter var Hubei.
- 7 Den 7. april 2009 vedtog Kommissionen forordning (EF) nr. 289/2009 om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af visse sømløse rør af jern eller stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT L 94, s. 48, herefter »den midlertidige forordning«).

- 8 I 13. betragtning til den midlertidige forordning anførte Kommissionen, at undersøgelsen af dumping og skade omfattede perioden fra den 1. juli 2007 til den 30. juni 2008 (herefter »undersøgelsesperioden«). Undersøgelsen af udviklingstendenser af relevans for vurderingen af skade omfattede perioden fra den 1. januar 2005 til udgangen af undersøgelsesperioden.
- 9 I henholdsvis 89. og 126. betragtning til den midlertidige forordning konkluderede Kommissionen, at EU-erhvervsgrenen ikke led skade, men at der forelå en trussel om skade for denne erhvervsgren.
- 10 Den 24. september 2009 vedtog Rådet den omtvistede forordning.
- 11 Rådet tiltrådte i 35.-81. betragtning til den omtvistede forordning Kommissionens konklusioner i den midlertidige forordning om, at EU-erhvervsgrenen ikke havde lidt skade, men at der forelå en trussel om skade for denne erhvervsgren. Rådet tog i denne forbindelse hensyn til oplysninger om en periode efter undersøgelsesperioden, nemlig perioden fra juli 2008 til marts 2009.

Retsforhandlingerne for Retten og den appellerede dom

- 12 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 30. december 2009 nedlagde Hubei påstand om annullation af den omtvistede forordning. Kommissionen og ArcelorMittal m.fl. intervererede til støtte for Rådet.
- 13 Hubei fremsatte tre anbringender til støtte for sit søgsmål. Det tredje anbringende vedrørte en tilsidesættelse af grundforordningens artikel 3, stk. 9, artikel 9, stk. 4, og artikel 10, stk. 2, med den begrundelse, at den omtvistede forordning var baseret på åbenbart urigtige skøn med hensyn til, om der forelå en væsentlig trussel om skade.
- 14 Retten undersøgte kun Hubeis tredje anbringende og gav medhold deri, idet den i det væsentlige fandt, at Rådet havde anlagt et åbenbart urigtigt skøn, dels da det tiltrådte Kommissionens konklusion, hvorefter EU-erhvervsgrenen befandt sig i en sårbar situation ved undersøgelsesperiodens slutning, dels da det fastslog, at der i den foreliggende sag forelå en trussel om skade.
- 15 Retten annullerede som følge deraf den omtvistede forordning.

Retsforhandlingerne for Domstolen og parternes påstande

- 16 ArcelorMittal m.fl. og Rådet har nedlagt følgende påstande:
 - Den appellerede dom ophæves.
 - Sagen hjemvises til Retten.
 - Hubei tilpligtes at betale sagsomkostningerne såvel i appelsagerne som i sagen i første instans.
- 17 Hubei har nedlagt følgende påstande:
 - Appellerne forkastes.
 - Appellanterne tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

- 18 Kommissionen har i henhold til artikel 172 i Domstolens procesreglement indgivet et svarskrift, hvori den har nedlagt følgende påstande:
- Den appellerede dom ophæves.
 - Sagen hjemvises til Retten.
 - Hubei tilpligtes at betale sagens omkostninger.
- 19 Ved Domstolens præsidents beslutning af 28. juli 2014 blev sagerne C-186/14 P og C-193/14 P forenet med henblik på såvel den mundtlige forhandling som dommen.
- 20 Ved beslutning af 21. august 2014 har Domstolens præsident givet Den Italienske Republik tilladelse til at intervenere i sag C-193/14 P til støtte for Rådets påstande.

Om appellerne

Det tredje appelanbringendes første led i sag C-186/14 P og det første og det fjerde appelanbringende i sag C-193/14 P

Parternes argumenter

- 21 ArcelorMittal m.fl. har gjort gældende, at Retten i den appellerede doms præmis 61 og 63 begik en retlig fejl, idet den tildelte begrebet »sårbarhed« en selvstændig betydning og en betydning, som begrebet ikke har. Grundforordningen nævner således ikke begreberne »sårbar« og »sårbarhed« endsige foreskriver en betingelse om, at EU-erhvervsgrenen skal befinde sig i en »sårbar« situation ved undersøgelsesperiodens afslutning, for at der kan konstateres en trussel om skade.
- 22 ArcelorMittal m.fl. har tilføjet, at begrundelserne i den appellerede doms præmis 64 og 65 vedrørende på den ene side EU-erhvervsgrenens parathed til at investere i og udvikle sin produktionskapacitet og på den anden side den manglende genrejsning af denne erhvervsgren efter en dumpingpraksis, der går forud for den dumping, der er genstand for den omtvistede forordning, er urigtige.
- 23 Rådet har, støttet af Den Italienske Republik, gjort gældende, at selv om begrebet »sårbarhed« ikke nævnes i grundforordningens artikel 3, kan det ikke desto mindre – som i den foreliggende sag – anvendes med henblik på at godtgøre eksistensen af en trussel om skade. Undersøgelsen af EU-erhvervsgrenens situation burde således, henset til de i grundforordningens artikel 3, stk. 5, nævnte faktorer, være begyndt med en vurdering af erhvervsgrenens sårbarhed.
- 24 Rådet har ligeledes gjort gældende, at Retten i den appellerede dom foretog en ufuldstændig og selektiv vurdering af de relevante økonomiske faktorer og indicier, såsom lagerbeholdningen, omsætningen, EU-erhvervsgrenens markedsandel, beskæftigelsesniveauet, salgspriserne, investeringsafkastet og denne erhvervsgrens fortjeneste. Ifølge Rådet indebærer Rettens undladelse af at undersøge alle faktorerne, at Retten har gengivet de beviser, der blev fremlagt for den, urigtigt, og at Retten ikke fuldt ud har undersøgt spørgsmålet om sårbarhed.
- 25 I øvrigt har Rådet, støttet af Den Italienske Republik, gjort gældende, at undersøgelsen af EU-erhvervsgrenens situation og den efterfølgende konstatering af eksistensen af en trussel om skade er komplekse procedurer af økonomisk karakter. Det følger ifølge Domstolens faste praksis heraf, at EU-institutionerne har et vidt skøn i denne henseende, og at domstolsprøvelsen af dette skøn er begrænset til en kontrol af, at formforskrifterne er overholdt, at de faktiske omstændigheder, på grundlag af hvilke det anfægtede valg er foretaget, er materielt rigtige, at der ikke er foretaget en

åbenbart urigtig bedømmelse af de faktiske omstændigheder, og at der ikke foreligger magtfordrejning I den appellerede dom har Retten uden at foretage en sådan kontrol imidlertid sat sin egen bedømmelse af komplekse økonomiske faktorer i stedet for Rådets og Kommissionens.

- 26 Kommissionen har tilføjet, at Retten begik en retlig fejl ved at gøre begrebet »sårbarhed« til et nyt retligt kriterium i henhold til grundforordningen.
- 27 Hubei har bestridt den af ArcelorMittal m.fl. og Rådet fremførte argumentation.

Domstolens bemærkninger

- 28 Retten fastslog i den appellerede doms præmis 66, at Rådet havde anlagt et åbenbart urigtigt skøn ved at tiltræde Kommissionens konklusion i den midlertidige forordning, hvorefter EU-erhvervsgrenen befandt sig i en sårbar situation ved undersøgelsesperiodens afslutning.
- 29 Retten konstaterede i forbindelse med denne konklusion i den appellerede doms præmis 61, at de økonomiske oplysninger, som Rådet og Kommissionen havde lagt til grund, ikke understøttede disse institutioners konklusion, men derimod samlet set gav et billede af en stærk og ikke en svag eller sårbar erhvervsgren.
- 30 Det bemærkes indledningsvis, at Retten ikke anså EU-erhvervsgrenens sårbarhed for at være en betingelse, der tillod at fastslå eksistensen af en trussel om skade.
- 31 Det må i denne henseende, som generaladvokaten har anført i punkt 48 i sit forslag til afgørelse, fastslås, at for at EU-institutionerne kan afgøre, om der foreligger en væsentlig trussel om skade for en EU-erhvervsgren, er det nødvendigt at kende EU-erhvervsgrenens aktuelle situation. Det er således kun med hensyn til denne situation, at institutionerne kan afgøre, om en umiddelbart forestående stigning i den fremtidige dumpingimport vil kunne medføre en væsentlig skade for EU-erhvervsgrenen, hvis der ikke træffes handelsmæssige beskyttelsesforanstaltninger.
- 32 I øvrigt har Kommissionen i 126. betragtning til den midlertidige forordning fastslået, at den kinesiske dumpingimport i mangel af handelsmæssige beskyttelsesforanstaltninger meget hurtigt ville forvolde væsentlig skade for »den allerede sårbare« EF-erhvervsgren. Rådet tilsluttede sig denne midlertidige konklusion i 81. betragtning til den omtvistede forordning. Det fremgår således, at EU-institutionerne har taget hensyn til EU-erhvervsgrenens angiveligt sårbare situation i forbindelse med deres vurdering af truslen om skade.
- 33 Rådet har endvidere i sin appel bekræftet, at vurderingen af sårbarheden vedrørte EU-erhvervsgrenens situation og udgjorde den første fase i den undersøgelse, der gjorde det muligt at fastslå eksistensen af en trussel om skade.
- 34 Det bemærkes i denne henseende, at Unionens institutioner ifølge fast retspraksis har et vidt skøn inden for den fælles handelspolitik og ganske særligt med hensyn til handelsmæssige beskyttelsesforanstaltninger som følge af kompleksiteten af de økonomiske, politiske og retlige situationer, de skal undersøge. Domstolsprøvelsen af institutionernes skøn skal således begrænses til en kontrol af, at formforskrifterne er overholdt, at de faktiske omstændigheder, på grundlag af hvilke det anfægtede valg er foretaget, er materielt rigtige, at der ikke er foretaget en åbenbart urigtig bedømmelse af de faktiske omstændigheder, og at der ikke foreligger magtfordrejning (jf. bl.a. domme Simon, Evers & Co., C-21/13, EU:C:2014:2154, præmis 29, og Fliesen-Zentrum Deutschland, C-687/13, EU:C:2015:573, præmis 44).

- 35 Domstolen har ligeledes fastslået, at Rettens efterprøvelse af de beviser, som EU-institutionerne har lagt til grund for deres konstateringer, ikke udgør en ny vurdering af de faktiske omstændigheder, som erstatter institutionernes. Denne kontrol gør ikke indgreb i institutionernes brede skønsmargen inden for området for handelspolitik, men er begrænset til en prøvelse af, om disse elementer var af en sådan art, at de understøttede institutionernes konklusioner (jf. i denne retning dom Rådet og Kommissionen mod Interpipe Niko Tube og Interpipe NTRP, C-191/09 P og C-200/09 P, EU:C:2012:78, præmis 68).
- 36 Det følger heraf, at Retten uden at begå en retlig fejl i den appellerede doms præmis 53 kunne fastslå, at det tilkommer Retten ikke blot at tage stilling til den materielle rigtighed af de beviser, der henvises til, og til deres troværdighed og sammenhæng, men ligeledes at kontrollere, om disse beviser udgjorde alle de relevante oplysninger, som skulle tages i betragtning i forbindelse med en vurdering af en kompleks situation, og om de havde en sådan karakter, at de kan begrunde den konklusion, der fremgår af 89. betragtning til den midlertidige forordning og 49. betragtning til den omtvistede forordning, hvorefter EU-erhvervsgrenen befandt sig i en sårbar situation ved undersøgelsesperiodens udløb.
- 37 Det bør imidlertid undersøges, om Retten i forbindelse med denne efterprøvelse har gengivet disse forhold urigtigt.
- 38 Det bemærkes i denne forbindelse, at en urigtig gengivelse af omstændighederne skal fremgå på åbenbar vis af sagsakterne, uden at det skal være fornødent at foretage en fornyet vurdering af de faktiske omstændigheder og beviserne (dom Europäisch-Iranische Handelsbank mod Rådet, C-585/13 P, EU:C:2015:145, præmis 49 og den deri nævnte retspraksis). En sådan bedømmelse er således ikke omfattet af Domstolens beføjelser i en appelsag.
- 39 Rådet har foreholdt Retten, at den foretog en selektiv undersøgelse af de omstændigheder, som Rådet var forpligtet til at undersøge i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 5, for at fastslå, om der forelå en situation, hvor EU-erhvervsgrenen var sårbar. Retten begik en retlig fejl ved at undlade at tage hensyn til alle de faktorer, som skulle tages i betragtning for at fastslå, at der forelå ikke blot en skade, men også en sårbar situation.
- 40 I denne henseende bemærkes det, at Retten ikke er forpligtet til at begrunde hvert enkelt valg af beviser frem for andre til støtte for sin afgørelse (jf. i denne retning dom Rådet og Kommissionen mod Interpipe Niko Tube og Interpipe NTRP, C-191/09 P og C-200/09 P, EU:C:2012:78, præmis 161).
- 41 I den foreliggende sag gengav Retten med henblik på at beskrive udviklingen i EU-erhvervsgrenens situation i løbet af undersøgelsesperioden i den appellerede doms præmis 59 de relevante økonomiske forhold, som Kommissionen i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 5, havde identificeret i den midlertidige forordning, og som Rådet gentog i den omtvistede forordning.
- 42 Retten fastslog i den appellerede doms præmis 61, at med undtagelse af udviklingen i EU-erhvervsgrenens markedsandel var alle de 12 andre identificerede økonomiske forhold positive, og at de samlet set gav et billede af en stærk og ikke en svag eller sårbar erhvervsgren.
- 43 For så vidt som Retten kun gengav disse forhold således, som de var blevet identificeret af Kommissionen i den midlertidige forordning, kan den ikke foreholdes at have foretaget en åbenbart urigtig bedømmelse af beviserne.
- 44 Det følger heraf, at Retten ikke har sat sin egen vurdering i stedet for EU-institutionernes, og at Rådets klagepunkt vedrørende en urigtig gengivelse af beviserne ikke er begrundet.

- 45 Hvad i øvrigt angår EU-institutionernes argument om, at stigningen i importen fra Kina havde begrænset EU-erhvervsgrenens parathed til at investere og udvikle produktionskapaciteten med henblik på at følge med markedseksansionen, hvilket argument er blevet gentaget af ArcelorMittal m.fl., fastslog Retten i den appellerede doms præmis 64, at dette argument ikke var understøttet af de relevante beviser i sagen.
- 46 Med hensyn til disse institutioners konstatering af, at EU-erhvervsgrenen ikke fuldstændig havde genrejst sig efter dumpingpraksis før 2006, fastslog Retten i den appellerede doms præmis 65, at denne konstatering ikke var støttet på konkrete forhold.
- 47 Som generaladvokaten har anført i punkt 112 i sit forslag til afgørelse, tilsigter institutionernes klagepunkter vedrørende den appellerede doms præmis 64 og 65 imidlertid at opnå en ny bedømmelse af de faktiske omstændigheder fra Domstolen, uden at nogen urigtig gengivelse af beviserne er blevet påvist, hvilket ikke er omfattet af Domstolens prøvelse inden for rammerne af en appel.
- 48 Disse klagepunkter må derfor forkastes.
- 49 Henset til de foregående betragtninger kan der ikke gives medhold i det tredje appelanbringendes første led i sag C-186/14 P og det første og det fjerde appelanbringende i sag C-193/14 P.

Det første appelanbringende i sag C-186/14 P og det andet appelanbringende i sag C-193/14 P

Parternes argumenter

- 50 ArcelorMittal m.fl. og Rådet har foreholdt Retten, at den i den appellerede doms præmis 63 fastslog, at en hensyntagen til forværringen af den økonomiske kontekst ved konstateringen af, at der forelå en trussel om skade, byggede på en retlig fejl, idet grundforordningens artikel 3, stk. 7, udelukker, at faktorer såsom en nedgang i efterspørgslen kan tilskrives dumpingimport.
- 51 Appellanterne har i denne forbindelse fremført, at Retten fortolkede denne bestemmelse urigtigt og med urette baserede sig på dom Kommissionen mod NTN og Koyo Seiko (C-245/95 P, EU:C:1998:46). Mens EU-institutionerne i sagen, der gav anledning til den dom, anvendte den økonomiske krisesituation som et relevant forhold ved konstateringen af, at der forelå en skade for EU-erhvervsgrenen, har de i den foreliggende sag ikke gjort en sådan situation gældende til støtte for konstateringen af en trussel om skade. De tilskrev heller ikke dumpingimporten virkningerne af en økonomisk krise. De fastslog derimod, at en usædvanlig stor efterspørgsel havde skjult dumpingimportens reelle skadelige virkninger, og at disse virkninger ville vise sig, hvis efterspørgslen vendte tilbage til sit normale niveau.
- 52 Kommissionen har gjort gældende, at Retten begik en retlig fejl, idet den med urette sammenblandede konstateringen af eksistensen af en »trussel om skade« med konstateringen af en »årsagssammenhæng«, selv om grundforordningen klart adskiller disse to begreber.
- 53 Hubei har bestridt den af ArcelorMittal m.fl. og Rådet fremførte argumentation.

Domstolens bemærkninger

- 54 I henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 7, foretages der også en undersøgelse af andre kendte faktorer end dumpingimporten, som samtidig skader den pågældende EU-erhvervsgren, for at den skade, der forvoldes af sådanne andre faktorer, ikke tilskrives dumpingimporten. Blandt disse faktorer nævnes i denne bestemmelse nedgang i efterspørgslen.

- 55 EU-institutionerne er således forpligtet til at undersøge, om den skade, de ønsker at gøre gældende, rent faktisk skyldes import, der er genstand for dumping, og til at se bort fra enhver skade, der skyldes andre faktorer, herunder især den skade, der eventuelt må tilskrives en nedgang i efterspørgslen (jf. i denne retning domme *Transnational Company »Kazchrome«* og *ENRC Marketing mod Rådet*, C-10/12 P, EU:C:2013:865, præmis 23, og *TMK Europe*, C-143/14, EU:C:2015:236, præmis 35).
- 56 Domstolens praksis efter dom *Kommissionen mod NTN og Koyo Seiko* (C-245/95 P, EU:C:1998:46, præmis 43), nævnt i den appellerede doms præmis 63, kan ikke fraviges alene af den grund, at den foreliggende sag, i modsætning til den sag, der gav anledning til dom *Kommissionen mod NTN og Koyo Seiko* (C-245/95 P, EU:C:1998:46), hidrører fra en sammenhæng, hvor EU-erhvervsgrenen er i økonomiske krise, uden at den effektive virkning af grundforordningens artikel 3, stk. 7, skades.
- 57 I øvrigt bygger appellanternes argument om, at EU-institutionerne i modsætning til det af Retten fastslåede ikke undersøgte den forudsigelige nedgang i efterspørgslen i forbindelse med analysen af årsagssammenhængen mellem dumpingimporten og skaden, men i forbindelse med konstateringen af en trussel om skade, på en urigtig læsning af den appellerede dom.
- 58 Retten fandt således i den appellerede doms præmis 63, at den af EU-institutionerne påberåbte omstændighed, hvorefter EU-erhvervsgrenen ville blive fuldt eksponeret for eventuel skadevoldende virkning som følge af dumpingimporten, såfremt den økonomiske tendens måtte vende, i givet fald gav mulighed for at afgøre, om der ville foreligge en sårbar situation i fremtiden. Retten tilføjede, at en sådan omstændighed ikke var relevant for afgørelsen af, om EU-erhvervsgrenen befandt sig i en sårbar situation ved undersøgelsesperiodens afslutning.
- 59 Det følger heraf, at de i den appellerede doms præmis 63 anførte grunde ikke er behæftede med nogen retlig fejl.
- 60 Det følger af det ovenstående, at der ikke kan gives medhold i det første anbringende i sag C-186/14 P og det andet anbringende i sag C-193/14 P.

Det andet anbringende og det tredje appelanbringendes andet led i sag C-186/14 P og det tredje appelanbringende i sag C-193/14 P

Parternes argumenter

- 61 ArcelorMittal m.fl. er af den opfattelse, at Retten tilsidesatte såvel grundforordningens artikel 3, stk. 9, som dens artikel 6, stk. 1, idet den baserede sig på uoverensstemmelserne mellem oplysningerne efter undersøgelsesperioden og de oplysninger, der blev indsamlet i løbet af denne periode. Anvendelsen af sådanne oplysninger efter undersøgelsesperioden ved undersøgelsen af en trussel om skade er ikke pålidelig, fordi de afspejler de interesserede producenters adfærd efter indledningen af antidumpingproceduren. Disse oplysninger bør kun anvendes, hvis de påviser, at indførelsen af antidumpingtold var åbenbart uhensigtsmæssig. Dette er imidlertid ikke tilfældet i denne sag.
- 62 ArcelorMittal m.fl. har under disse omstændigheder gjort gældende, at det ikke var nødvendigt at afgøre, om Rådet var beføjet til at analysere oplysningerne efter undersøgelsesperioden. Det var uden betydning, om disse oplysninger bekræftede Kommissionens prognoser i den midlertidige forordning baseret på oplysningerne fra undersøgelsesperioden. Selv om Rådet med urette havde konkluderet, at oplysningerne efter undersøgelsesperioden bekræftede konklusionerne i den midlertidige forordning, kunne denne fejl således ikke medføre en annullation af den omtvistede forordning.
- 63 Rådet har gjort gældende, at Retten i den appellerede doms præmis 92 tilsidesatte grundforordningens artikel 3, stk. 9, idet den fastslog, at EU-institutionerne i den foreliggende sag havde anlagt et åbenbart urigtigt skøn, da de konkluderede, at der forelå en trussel om skade.

- 64 Rådet har i denne henseende gjort gældende, at selv om en konstatering af en trussel om skade skal baseres på faktiske omstændigheder og på, om en ændring af omstændighederne er umiddelbart forestående, må denne analyse nødvendigvis være en fremtidsanalyse. Derfor vil det kunne forekomme, at de i EU-institutionernes prognoser forudsete begivenheder ikke realiseres, uden at disse institutioner har begået nogen retlig fejl under udøvelsen af deres beføjelser i forbindelse med vurderingen af komplekse økonomiske situationer. Det er vigtigt, at der indrømmes de kompetente myndigheder med ansvar for vurdering af komplekse fremtidige begivenheder i forbindelse med handelsbeskyttelsespolitikken vide skønsbeføjelser.
- 65 Ifølge Rådet afslørede undersøgelsen af de fire specifikke faktorer, der er fastsat i grundforordningens artikel 3, stk. 9, et »broget billede« for så vidt angår eksistensen af en trussel om skade. Henset til denne bestemmelses præcise affattelse og de vide skønsbeføjelser, EU-institutionerne råder over med hensyn til handelsmæssige beskyttelsesforanstaltninger, var institutionerne beføjede til at anvende deres skønsbeføjelser til at fastslå eksistensen af en trussel om skade på grundlag af dette »brogede billede«.
- 66 Rådet har i denne henseende præciseret, at det netop var på grund af den »brogede« situation ved undersøgelsesperiodens afslutning, at EU-institutionerne undtagelsesvis, men ud fra et ønske om at sikre en god forvaltning, fortsatte med at overvåge situationen på EU-markedet i en periode fra juli 2008 til marts 2009 efter undersøgelsesperiodens afslutning, idet de fokuserede på de ændrede omstændigheder og de vigtigste økonomiske indikatorer. Denne overvågning gjorde det muligt at undgå, at institutionerne tog fejl af udviklingen på dette marked.
- 67 Hubei har bestridt den af ArcelorMittal m.fl. og Rådet fremførte argumentation.

Domstolens bemærkninger

- 68 Først undersøges det klagepunkt, hvorefter Retten tilsidesatte grundforordningens artikel 3, stk. 9, og artikel 6, stk. 1, for så vidt som den i den appellerede doms præmis 91 baserede sig på de uoverensstemmelser, der forelå mellem prognoserne i den midlertidige forordning og oplysningerne efter undersøgelsesperioden.
- 69 Det bemærkes, at i henhold til grundforordningens artikel 6, stk. 1, »[indleder Kommissionen] [e]fter indledningen af proceduren [...] i samarbejde med medlemsstaterne en undersøgelse på [EU-]plan. En sådan undersøgelse omfatter både dumping og den deraf følgende skade, og disse spørgsmål undersøges samtidig. For at sikre, at undersøgelsesresultaterne er repræsentative, vælges der en undersøgelsesperiode, som for så vidt angår dumping normalt skal omfatte en periode på mindst seks måneder umiddelbart forud for indledningen af proceduren. Oplysninger, der vedrører en periode, der ligger senere end undersøgelsesperioden, tages normalt ikke i betragtning«.
- 70 Selv om det er korrekt, at det fremgår af denne bestemmelse, at oplysninger efter en undersøgelsesperiode i princippet ikke skal tages i betragtning ved undersøgelsen af dumping og af skaden, gælder det ikke desto mindre, at EU-lovgiver ved anvendelsen af adverbiet »normalt« ikke har ønsket fuldstændigt at udelukke en sådan hensyntagen.
- 71 EU-institutionerne er således berettigede til under visse omstændigheder at tage oplysninger efter en undersøgelsesperiode i betragtning. En sådan beføjelse er særlig begrundet i forbindelse med undersøgelser, der ikke har til formål at fastslå en skade, men derimod en trussel om skade, som efter sin natur indebærer en fremtidsanalyse. Eksistensen af en trussel om skade skal imidlertid, ligesom eksistensen af en skade, godtgøres på datoen for vedtagelsen af antidumpingforanstaltningen. Det fremgår endvidere af grundforordningens artikel 3, stk. 9, at en konstatering af, at der foreligger en trussel om væsentlig skade, skal baseres på kendsgerninger og ikke blot på påstande, formodninger

eller fjerne muligheder, og at den ændring i omstændighederne, der vil kunne skabe en situation, hvor den pågældende dumping vil forvolde skade, skal kunne forudses klart og være umiddelbart forestående.

- 72 Under disse omstændigheder kan oplysninger efter undersøgelsesperioden anvendes til at bekræfte eller afkræfte de prognoser, der er indeholdt i den midlertidige forordning, og i det første tilfælde begrunde, at en endelig antidumpingtold pålægges.
- 73 EU-institutionernes anvendelse af disse oplysninger efter undersøgelsesperioden kan imidlertid ikke undrages Unionens retsinstitansers efterprøvelse.
- 74 Det bemærkes i denne forbindelse, at selv om en sådan efterprøvelse i overensstemmelse med den i denne doms præmis 34 og 35 nævnte retspraksis skal respektere EU-institutionernes vide skøn med hensyn til handelsmæssige beskyttelsesforanstaltninger, overskrider Retten imidlertid ikke grænserne for denne prøvelse ved at efterprøve, om de beviser, som EU-institutionerne har lagt til grund for deres konstateringer, understøtter de konklusioner, institutionerne har draget deraf.
- 75 Det følger heraf, at Retten i den foreliggende sag var beføjet til at efterprøve, om oplysningerne efter undersøgelsesperioden, for så vidt som de blev påberåbt af EU-institutionerne, bekræftede de prognoser, som er anført i den midlertidige forordning, og som følge deraf begrundede, at en endelig antidumpingtold blev pålagt.
- 76 Det må dernæst undersøges, om Retten begik en retlig fejl under prøvelsen af EU-institutionernes vurdering af de fire faktorer, der nævnes i grundforordningens artikel 3, stk. 9, og som skal tages i betragtning ved afgørelsen af, om der foreligger en trussel om skade.
- 77 Det bemærkes i denne forbindelse, at Retten ved denne prøvelse indskrænkede sig til – uden at foretage nogen urigtig gengivelse – at undersøge de beviser efter undersøgelsesperioden, som institutionerne havde støttet sig til i den midlertidige forordning og dernæst i den omtvistede forordning.
- 78 På dette grundlag fastslog Retten, at de beviser efter undersøgelsesperioden, som EU-institutionerne havde påberåbt sig, ikke kunne understøtte den konklusion, at der forelå en trussel om skade, og som følge deraf, at Rådet i denne henseende havde anlagt et åbenbart urigtigt skøn.
- 79 Det var derfor uden at tilsidesætte de grænser for den retlige prøvelse, som gælder for handelsmæssige beskyttelsesforanstaltninger, at Retten i den appellerede doms præmis 92 fastslog, at Rådet havde tilsidesat grundforordningens artikel 3, stk. 9, ved at konstatere, at der forelå en trussel om skade.
- 80 Det følger heraf, at der ikke kan gives medhold i det andet anbringende og det tredje appelanbringendes andet led i sag C-186/14 P og det tredje appelanbringende i sag C-193/14 P.
- 81 Henset til samtlige ovenstående betragtninger skal appellerne iværksat af appellanterne i sagerne C-186/14 P og C-193/14 P forkastes i deres helhed.

Sagsomkostningerne

- 82 I henhold til artikel 184, stk. 2, i Domstolens procesreglement træffer Domstolen afgørelse om sagsomkostningerne, såfremt appellen forkastes.
- 83 I henhold til procesreglementets artikel 138, stk. 1, der i medfør af samme reglements artikel 184, stk. 1, finder anvendelse i appelsager, pålægges det den tabende part at betale sagsomkostningerne, hvis der er nedlagt påstand herom.

- 84 Da ArcelorMittal m.fl. og Rådet har tabt sagen, og da Hubei har nedlagt påstand derom, pålægges ArcelorMittal m.fl. og Rådet at betale sagsomkostningerne.
- 85 Kommissionen, der heller ikke har fået medhold i sine påstande, bærer sine egne omkostninger.
- 86 I medfør af procesreglementets artikel 140, stk. 1, der ifølge samme reglements artikel 184, stk. 1, finder tilsvarende anvendelse i appelsager, bærer medlemsstater og institutioner, der er indtrådt i tvisten, deres egne omkostninger. Den Italienske Republik bærer som følge deraf sine egne omkostninger.

På grundlag af disse præmisser udtaler og bestemmer Domstolen (Anden Afdeling):

- 1) Appellerne iværksat i sagerne C-186/14 P og C-193/14 P forkastes.
- 2) ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a.s., ArcelorMittal Tubular Products Roman SA, Benteler Deutschland GmbH, Ovako Tube & Ring AB, Rohrwerk Maxhütte GmbH, Dalmine SpA, Silcotub SA, TMK-Artrom SA, Tubos Reunidos SA, Vallourec Oil and Gas France SAS, Vallourec Tubes France SAS, Vallourec Deutschland GmbH, Voestalpine Tubulars GmbH & Co. KG, Železiarne Podbrezová a.s. og Rådet for Den Europæiske Union betaler sagsomkostningerne.
- 3) Europa-Kommissionen og Den Italienske Republik bærer hver deres egne omkostninger.

Underskrifter